

## doc. MUDr. Alois Kopecký – 1920–2013

Pediatr. praxi 2013; 14(3): 187

Moderní česká dětská diabetologie a endokrinologie přišla 18. dubna 2013 o svého zakladatele, ve věku nedožitých 93 let zemřel doc. MUDr. Alois Kopecký. Učil nás medicínu, ale také nás naučil rozumět dětské duši a všelidskému rozměru lékařského konání. Provázel nás profesním životem a zpovzdálí sledoval naše konání. Do posledních chvil si zachoval jasnou mysl a svižnou chůzi. V létě 2012 spolu s námi navštívil dětský dia-tábor v Machově Mlýně v křivoklátských lesích a zazpíval dětem oblíbenou baladu ze „svých“ někdejších dia-táborů. V listopadu 2012 v motolském kinosále s přehledem spatra hovořil k 90. výročí objevu inzulínu. Tři týdny před smrtí dokončil korektury písemné verze této své přednášky pro útlou knížku, která vyšla v minulých dnech i na jeho počest.

Přinášíme vyznání pana docenta, které pronesl v motolském kinosále na slavnostním semináři uspořádaném k jeho 90. narozeninám v červnu 2010.

Jménem všech žáků

Jan Lebl, Pediatrická klinika Praha Motol

*Dožít se 90 let není zásluha, je to spíš výhra v loterii života. Na kongresu České pediatrické společnosti v Olomouci jsem obdržel cenu nesoucí jméno profesora Brdlíka, na mou počest se dnes pořádá slavnostní seminář o půlstoletí české pedia-*

*trie. Zahrnuli jste mne tolika poctami a dary, že je ani nemohu spočítat. Děkuji vám všem.*

*Až dosud jsem žil šťastný život. Říkám to s výhradou, protože stále platí slova římského filozofa: „Neminem ante mortem beatum esse puto – O nikom nemohu říci, že je šťastný, dokud nezemřel.“ Dětská léta jsem prožil v malé vesnici, středoškolská v malém městě, vysokoškolská v Praze. Tohle je dopřáno málokomu. Komenský považuje za nejvyšší stupeň vzdělání po vysoké škole cestování. I to mi bylo dopřáno: cestování a práce v cizině.*

*Formovala mne Masarykova republika a sokolská organizace. V Sudetech, kde jsem bydlel, platilo bez výjimky: co Čech, to sokol. To nebylo jen pravidelné cvičení v tělocvičně a sportování na hřišti, noční výlety s tajným cílem, to byl i bohatý kulturní život – ochotnické divadlo, loutkové divadlo, sokolské plesy a šibřinky. Samozřejmě okrsková cvičení, župní slety, všesokolské slety. Moje francouzská sestřenice, která shlédla poslední všesokolský slet v Praze v roce 1948, prohlásila, že něco tak úchvatného zažila snad jen při přeletu 20 malých sportovních letadel nad Amerikou, kterého se zúčastnila s manželem.*

*Měl jsem také to štěstí, že jsem mohl z bezprostřední blízkosti pohlédnout do tváře tří našich velkých prezidentů, Tomáše Guarika Masaryka, Edvarda Beneše a Václava Havla.*

Doc. Kopecký při oslavě svých 90. narozenin v červnu 2010. Vlevo sedící prof. MUDr. Otto Hrodek



*Od svých 4 let jsem se chtěl stát lékařem. Učaroval mi vousatý pan doktor Pastyřík, který mne léčil. I toto přání se mi se zpožděním, zaviněným německou okupací a zavřením českých vysokých škol, vyplnilo.*

*Přeji vám všem, abyste se také dožili nejméně devadesáti let a aby vám bylo dopřáno to, co je v životě nejdůležitější: dobré zdraví a dobré mezilidské vztahy – v rodině, v zaměstnání, ve společnosti.*